

σταφιδαμπέλων συμβούν πολλές βροχοπτώσεις, οί όποιες θά καταστήσουν τά ώσπόρια του περονόσπορου ίκανά πρός βλάστησιν. Άν όμως δέν σημειωθούν βροχοπτώσεις άξιαί λόγου, τότε ό πρώτος ψεκασμός πρέπει νά αναβληθῆ μέχρις ότου έμφανισθούν εις τά φύλλα τών σταφιδαμπέλων οί πρώτες κηλίδες περονόσπορου (βούλλες). Στις περισσότερες χώρες, στίς όποιες λειτουργούν ειδικές ύπηρεσίαι «άγροτικών προειδοποιήσεων» ό πρώτος ψεκασμός συνιστάται νά γίνεται μετά την έκδήλωσιν τών πρώτων άραιών κηλίδων περονόσπορου εις τά φύλλα τών άμπέλων μιās περιφέρειας ή τοποθεσίας. Τήν τακτικήν αυτήν εφήρμοσε και τό Ίνστιτούτον Σταφίδος κατά τό παρελθόν έτος, διενεργήσαν τόν πρώτον ψεκασμόν εις τό κεντρικόν κτήμα αυτού τήν 27—30ήν Άπριλίου, καθ' ήν στιγμήν πολλοί παραγωγοί είχον έκτέλεσει 2 και 3 ψεκασμούς. Τήν τακτικήν αυτήν θά εφαρμόση κι' έφετός τό Ίνστιτούτον, συνιστώμεν δέ όπως τήν εφαρμόσουν και οί σταφιδοπαραγωγοί. Αυτή είχεν ως αποτέλεσμα νά γλυτώση πέρυσσι τό Ίνστιτούτον μέχρι τέλους Άπριλίου τούλάχιστον δύο ψεκασμούς, χωρίς τούτο νά έχη δυσμενή επίδρασιν εις τήν μετέπειτα καταπολέμησιν του περονόσπορου.

Όσον άφορά τούς μετέπειτα ψεκασμούς, ό μόν αριθμός, ό ρυθμός και ή εποχή τής έκτελέσεως τούτων έξαρτάται από τις καιρικές συνθήκες πού θά επικρατήσουν και από τήν εξέλιξιν τής άσθενείας, ή δέ άποτελεσματικότης των από τούς έξής παράγοντας, ήτοι : α) Άπό τήν εφαρμογήν τούτων εις τήν κατάλληλον στιγμήν. β) Άπό τήν άποτελεσματικότητα του χρησιμοποιουμένου φαρμάκου και γ) Άπό τήν επίμελειαν και προσοχήν, πού καταβάλ-

λει ό κάθε παραγωγός εις τήν παρασκευήν του φαρμάκου και εις τήν έκτέλεσιν τών ψεκασμών.

Διά τήν έκτέλεσιν τών ψεκασμών πρέπει ό κάθε παραγωγός νά έχη ύπ' όψιν του τά έξής : 1) Έπειδή γενικά ό ευνοϊκώτερος όρος πολλαπλασιασμού και διαδόσεως του περονόσπορου είναι ή βροχή, πρέπει (νά σημειωθῆ τοιαύτη μετά τήν έκδήλωσιν τής πρώτης εμφάνισεως του περονόσπορου) όλη ή βλάστησις νά είναι κεκαλυμμένη με έπαρκή ποσότητα φαρμάκου. Έπίσης, αν συνεπεία αυτής απέπλυθη τό φάρμακον, πρέπει νά ψεκάση άμέσως μετά άπ' αυτήν. 2) Οί ψεκασμοί νά είναι συγχρότεροι (ανάλογα και με τό χρησιμοποιούμενο φάρμακο) όταν υπάρχουν άφθονα σπόρια του περονόσπορου (πολλές φρέσκες κηλίδες στά φύλλα) και ή άτμόσφαιρα είναι υγρή, ζεστή και πέφτουν συνεχείς βροχές. 3) Νά μη μεσολαβῆ μεγάλο χρονικό διάστημα μεταξύ δύο ψεκασμών στίς δροσερές και υγρές, κυρίως περιφέρειαις και όταν χρησιμοποιείται φάρμακο με μικρή ύπολειμματική δρῶσι και μένει χωρίς προστασία επί μακρόν χρόνον μεγάλη επιφάνεια τής βλαστήσεως.

Όσο διά τά χρησιμοποιούμενα κατά του περονόσπορου φάρμακα και διά τό πίο άπ' αυτά είναι τό καλύτερο, έχομε νά παρατηρήσωμε τά έξής : Κατ' άρχήν όλα τά γνωστά αντιπερονόσπορικά φάρμακα έχουν τήν αυτήν σχεδόν τοξικότητα κατά του περονόσπορου κατά τήν στιγμήν τής χρησιμοποίησεως των. Διαφέρουν όμως μεταξύ των ως πρός τήν χρονικήν διάρκειαν τής τοξικότητός των αυτής (ύπολειμματική δρῶσις). Η διαφορά δέ αυτή έχει μεγάλην σημασίαν εις τήν άποτελεσματικότητα ενός φαρμάκου κατά του περονόσπορου. Δέν ύπάρχει άμφιβολία, ότι τήν μεγαλυτέραν ύπολειμματικήν δρῶσιν